

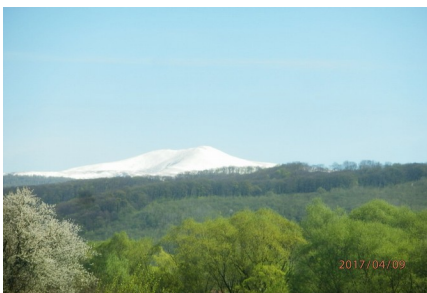
Zdravím Vás všechny. Začátkem dubna jsme byli spolu s Tomášem Plenerem ze sboru Dobrá zpráva v Jablonci na Ukrajině. Tomáš byl pro mě pomocí a podporoval moji práci, jak mohl. Jsem za něho Bohu vděčný. Pochybovali jsme se v Zakarpatské oblasti a díky Boží milosti stihli sedmnáct shromáždění, z toho patnáct romských. Jen za neděli bylo šest shromáždění. Osobně jsem prožíval zvláštní zmocnění ke kázání, modlitbám a rozhovorům s lidmi. K tomu všemu dlouhé přesuny autem po zakarpatský silnicích, kde není nouze o různé díry a výmoly, místními zvanými "jamy", a někdy nevyspání. Jen do Mižgirie jsme jeli cca 100 km jednu cestu. Navíc jsme byli několik dní částečně nemocní a já se "futroval" paralenem. V Cholmovci mě jednu noc trochu budily myši, o které není v ukrajinských domech většinou nouze. Jednoduše řečeno se to nedá z vlastních fyzických a duševních sil zvládnout, aby si někdo o mně nemyslel, jaký že to jsem hrdina. Prožíval jsem Boží život a Jeho vzácnou přítomnost. Bohu buď díky a sláva! O těchto věcech jsem dřív četl v knihách o duchovních probuzeních. Uvědomil jsem si nově, že vnitřní život s Bohem je o hodně důležitější než vnější projevy Boží moci. Mám rád Boží zázraky, vysvobození, nadpřirozená uzdravení a proměnu lidských životů. Toužím těchto věcí vidět více a více. Nejdůležitější je ale Bůh a náš vnitřní vztah s ním. Tomu se nic nevyrovná. To, po čem jsem jako mladý křesťan a později kazatel toužil, mohu teď díky Boží milosti prožívat. Muselo to na mnoho let zemřít, aby to Bůh ve svůj čas vzkřísil a dělal si tyto věci, jak sám chce.

Naši první zastávkou byly vesnice Cholmovec a Černotisovo a cikánské tábory ve Vinogradovském okrese a Mižgirii. Pastor Kolja Repljuk a jeho čtyři další pomocníci věrně objíždějí romská shromáždění, káží Boží slovo, modlí se a mluví s lidmi. Strávili jsme s tímto týmem služebníků pěkný čas. Na rozdíl od druhé části výjezdu, kde jsme měli více shromáždění, jsme s těmito služebníky měli možnost trávit poměrně dost času a společně jezdit po shromážděních. Je hezké sledovat, jak rostou noví kazatelé a pastýři. Mám také osobní vztah k rodině Zeldi a ukrajinskému sboru v Cholmovci. Pastor Michal Zeldi byl můj přítel, a když v listopadu 2002 ve věku 45 let zemřel, vnímal jsem jako svůj úkol pomoci se postarat o rodinu a sbor, který tady zanechal. Paní Ira Zeldi se po celou dobu od smrti svého manžela věrně stará o cholmovecký sbor. Mám naději, že se nám podařilo lidi z tohoto sboru povzbudit a probudit v nich novou touhu po hlubším vztahu s Bohem.

Ve sborech a skupinách ve Vinogradovském okrese a v Mižgirii jsme měli celkem pět shromáždění, na kterých se Bůh projevoval a dokazoval kázání svého slova různými znameními, uzdraveními a zázraky. V Mižgirii jsem po modlitbách za nalomený loket vyzval nemocného muže, aby zkusil opatrně zahýbat s rukou. Zasyčel bolestí a já vystrašeně zopakoval opatrně. Po té začal normálně a bez bolesti hýbat rukou. Viděli jsme to spolu s Tomášem na vlastní oči. Tento muž byl před tím, než se stal křesťanem, devět let ve vězení. Duch svatý se dotýkal i dalších lidí, přicházela

prorocká slova i slova poznání. V Cholmovci v ukrajinském sboru jsme se modlili za mladou ženu, která měla bulku na prsu a prožívala veliké obavy. Za dva dny jela na vyšetření do 110 km vzdáleného Užgorodu, kde žádný problém na prsu nenašli. Bůh se dotýkal lidí, někteří prožili povzbuzení a potěšení. Na druhé straně je nutno objektivně uvést, že mnozí nadpřirozené uzdravení nezakusili. Uzdravení není naším cílem. Naším cílem je Bůh a vztah s ním. Nerozumím tomu, jak Bůh uzdravuje, osobně si myslím, že jsou to projevy budoucího věku, vzkříšení, které je před námi, jakési záblesky Boží slávy. Nedají se způsobit, vynutit, Bůh si nenechá „zkroutit ruku“. Naše služba uzdravování je v tomto životě nedokonalá, poznáváme jen z části. Žijeme ve smrtelném těle, které podléhá zániku, ale v okamžiku našeho vzkříšení už nás nebude trápit žádná nemoc. O to víc jsem vděčný za všechny projevy vzkříšeného Krista v čase našeho života tady na zemi. Jednou Ho uvidíme takového, jaký opravdu je, ve svých vzkříšených tělech. Bůh také pokořoval můj západní rozum a moje představy o Jeho jednání. Krátce před odjezdem mi jeden člověk od nás ze sboru přinesl svůj dojem, že budu řešit nějaký konflikt. Bůh nás někdy připravuje na situace, které přijdou. Pomáhal jsem řešit konflikt mezi dvěma křesťany. Připravoval jsem se na nepříjemnou napjatou atmosféru, jak to v takových případech bývá. Místo toho se jeden z bratří hned na začátku otevřel, vyznával svoje hříchy a svědčil o Božím jednání v jeho životě. Když jsem šel na záchod, děkoval jsem Bohu a vyznával, že mu nemohu sloužit podle svých představ a předchozích zkušeností. Bůh si dělá věci po svém. Ve druhé půlce rozhovoru jsme mohli otevřít i daný problém a bratři si to mohli všechno vyříkat. Díky Bohu nedošlo k výbuchu a mám naději, že jejich vztahy se budou postupně narovnávat.

Druhou půlku výjezdu jsme se pohybovali v Mukačevě a ve sborech v okruhu zhruba do 50 km. Zde jsme měli během čtyř dnů celkem dvanáct shromáždění. Bydleli jsme v cikánském táboře v Mukačevě u staršího pastora romských sborů evangelické církve Živého Boha, Šoni Horváta. I zde jsme prožívali Boží jednání a moc. V maďarském sboru v Beregovu jsem dostal slovo poznání ohledně problému s uchem. Hned, jak jsem to vyslovil, aniž bych se za daný problém začal modlit, pocítil jeden šestnáctiletý hoch, že mu povolila bolest v uchu. Později o tom přišel říci celému shromáždění. Sám jsem byl překvapen rychlostí Božího zásahu. Zvláště v neděli jsme v některých shromážděních prožívali „kus nebe na zemi“. Někdy jsme prožívali i fyzicky zjevnou Boží přítomnost, zvláště ve sboru v Barkasovu. Během kázání nemohl překladatel do maďarštiny několikrát mluvit, a tak jsem musel střídat překladatele. Lidé tiše plakali, Bůh jakoby se mezi námi procházel. Nebyly tam žádné veliké emoce, prostě zjevná Boží přítomnost. Bylo lehké kázat. Když přichází Bůh, všechno je najednou jinak. Věci nebeské jsou reálnější než věci pozemské. Člověk vidí věci z Božího pohledu. Věčnost se zdá být tak blízko, Bůh si dělá věci sám a člověk to jen sleduje a žasne. V tom okamžiku bych dal všechno za tuto Boží přítomnost. Všechny zázraky, uzdravení a osvobození jsou ve srovnání s touto nádherou ničím. Po cestě na další shromáždění jsme většinou mlčeli, žádné srandičky, vtipy, hodnocení toho, co se dělo. Když přijde Bůh, není k tomu co dodat a člověk je oslněn Jeho krásou. Kéž bychom měli víc takových zkušeností. V romském sboru v Beregovu jsem se modlil za muže, kterému zemřela nedávno žena na rakovinu žaludku. Byla poměrně mladá. Tuto rodinu již několik let znám. Ještě v říjnu loňského roku, když jsem je naposledy navštívil, vypadala úplně zdravá, ani ve snu by mě nenapadlo, že ji za půl roku už nevidím. Byla pro mě příkladem radostného vztahu s Bohem. Při modlitbách mu stékaly slzy a já si znovu uvědomil, že když se setkám s utrpením, dojdou mně všechna slova. Viděl jsem již na

Ukrajně umřít několik malých dětí jenom proto, že nebyly včas peníze na lékařskou pomoc. Vždycky to se mnou otřese a vede ještě blíže k Bohu. I v našem sboru jsem v loňském roce pohřbíval malé miminko. Za můj křesťanský život zemřelo několik mých dobrých přátel, většinou ve středním věku. Věčnost je opravdu blízko. Jenom jediný tep našeho srdce nás dělí od věčnosti. Na jedné straně nadpřirozené Boží zázraky, a na druhé realita smrti. V tomto životě nejvíce záleží na našem vztahu s Bohem. On má moc nás převést i přes smrt do jeho slavné přítomnosti.

Měli jsme také možnost být na setkání pastorů těchto cca 20 sborů. Pastoři probírali vliv materialismu a neduhů západního křesťanství na jejich životy a sbory. Většina z nich pochází z chudých poměrů a stále v nich žije. Vzpomínali, jak v době, když před asi dvaceti a více lety uvěřili, toužili po Bohu a často se do noci modlili. Jeden pastor říkal, že třeba neměli na boty a chodili do shromáždění bosí. Přesto všechno milovali Pána Ježíše a nehleděli na svoji materiální situaci. Mají velikou touhu vrátit se k tomuto prostému vztahu s Bohem. Byli jsme s Tomášem mile překvapeni, jak dokáží rozeznat nástrahy pohodlného života a materialismu. Zdá se nám, že jsme tomu v našich českých podmínkách více „nalítli“ a už nám to ani až tak moc nepřijde. V některých sborech působí velké problémy rozdávaní humanitární pomoci. U lidí to někdy způsobuje žárlivost a závist. Proto někteří pastoři rozdávaní „humanitárky“ ve svých sborech již více nechtějí. Dle jejich zkušenosti to ničí duchovní zdraví lidí a zpomaluje postup evangelia. Za většinu pastorů jsme se modlili a měli pro ně různá slova povzbuzení. Některé sbory duchovně i fyzicky rostou, jiné stagnují. Jeden unavený a zklamaný pastor dokonce skončil službu na svém sboru. Bylo hezké vidět, že tam poslali jiného pastora z okolního sboru, který tam bude spolu se svým týmem jezdit. Práce se tam jednoduše tak lehkou nevzdává. Můj přítel Šoni Horvát, jejich nadsborový pracovník a vedoucí pastor, je mně v tom příkladem. Když někde práce nejde či pastor selže, jezdí pravidelně na dané místo, dokud se situace nestabilizuje. Všichni pastoři financují službu z vlastních zdrojů, nikdo není na plný úvazek, protože to jejich materiální situace nedovoluje. Na Zakarpatsku, kde jsme zakusili mnoho Božího jednání a milosti, probíhá šíření evangelia uprostřed různých lidských selhání, vzájemných zranění, sporů, hříchů a duchovní a materiální bídy. K ideálnímu to má daleko. Přesto se evangelium Božího království dále šíří. Děkuji vám všem za modlitební a finanční podporu. Jsme jenom špička ledovce, bez vás by to nešlo. Zvláště bych chtěl poděkovat lidem z našeho sboru, za to, že mně službu na Ukrajině umožňují a aktivně mě v ní podporují. Dá-li Bůh, pojedeme znovu na Ukrajinu v říjnu letošního roku.

Na našich výjezdech se setkávám s mnohými materiálními potřebami, a to hlavně mezi takzvanými zapomenutými služebníky, kteří věrně slouží v romských sborech i přesto, že jejich materiální situace je dlouhodobě špatná, až zoufalá. Tyto služebníky můžete případně podpořit: **variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Víím, že naše zdroje jsou omezené, a proto nemůžeme ani zdaleka pomoci všem. Mám na srdci zvláště pastora Šoni Horváta. Kromě svého sboru ve Svaljavě je nadsborovým pastýřem v romských církvích v okolí Mukačeva, které tvoří většinou velmi chudí lidé. Šoníkovi se po letech podařilo splatit částku, kterou si půjčil na rozbitou střechu, a už ho tedy netíží tento dluh. Na obživu a benzín na jeho cesty po sborech si vydělává provozováním malého krámků s potravinami a smíšeným zbožím. Ráno zaveze zboží a po zbytek dne v tomto obchodě prodává jeho žena a tchyně. On sám má pak čas na svoji nadsborovou službu.

Z tohoto projektu se v případě nedostatku financí snažíme podporovat i další romské služebníky, kteří nemají dostatek peněz na obživu. Pro každého z těchto služebníků je jakýkoliv, a to třeba i malý finanční dar, povzbuzením a zlepšením jejich často těžké finanční situace.

Na druhé straně jsou tady potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí **variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci**, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi a v případě nedostatku prostředků dalším potřebným v Cholmovci a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Nejmladší Samuel, kterému bylo letos v lednu 17 let, nastoupil od září na vyšší odbornou zdravotní školu do Beregova a přes týden je na internátě. Samuelovo studium samozřejmě nově zatížilo rodinný rozpočet. Rodina pracuje na svém malém hospodářství, paní Ira se stará o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s astmatem a s problémy se srdcem. Podpora rodiny Zeldi je během na dlouhou trať. **V posledních měsících přišlo na podporu rodiny Zeldi málo peněz. Proto prosím zvažte (případně přesměrujte) vaši případnou podporu.**

V lednu se nejstarší dceři Táně narodil syn Arsenij. V září 2013 si vzala za muže Vasju Lukačina, který spolu s pastorem Koljou Repljukem slouží v romských táborech v Černotisovu, Petrovu a Viloku. I tuto rodinu bychom v případě nedostatku finančních prostředků rádi částečně podpořili. Vasja si na živobytí vydělává opravou motorek, kol a motorových pil.

Nedaleko od Cholmovce ve vesnici Černotisovo žije i pastor Kolja Repljuk. Ač sám Ukrajinec, slouží Romům. Má ženu a tři dcery. Nejstarší dcera studuje dálkově na vysoké škole. Koljovi se postupně daří budovat tým pomocníků, kteří mají v budoucnu potenciál převzít práci v jednotlivých sborech. V současnosti se jedná o čtyři pomocníky. Kolja cítí povolání k zakládání nových romských shromáždění a postupnému předávání práce romským služebníků. I Kolju se snažíme částečně finančně podporovat. Většinou si však na živobytí vydělává prací svých rukou, opravou bot, zednickými pracemi a příležitostnými pracemi v zahraničí. Dalším potřebným je i bratr Joni, který pomáhá Koljovi při práci v jednotlivých společenstvích. Díky podpoře z ČR byl jeho holčičce v říjnu 2015 úspěšně vyoperován nádor na jazyku. V případě nedostatku financí bychom rádi finančně podpořili i další služebníky z Koljova týmu.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

Tyto finance v současnosti využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině v době mých výjezdů, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou Šoni Horváta v ČR. Vloni v červnu jsem z těchto prostředků hradil náklady spojené s mým překládáním při evangelizacích Romů v Českých Budějovicích, kde jsem překládal romské pastory, kteří přijeli do ČR s Šoníkem Horvátem. V loňském i letošním roce jsem díky dostatku finančních prostředků mohl podpořit i několik služebníků na Zakarpatsku. Děkuji touto cestou všem dárcům! **V současnosti mám dostatek peněz na výdaje spojené s mojí službou na Ukrajině, a proto prosím raději pošlete svoje finanční prostředky na naše projekty: variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.**

Kdybyste případně chtěli podpořit rodinu po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, pastora Kolju Repljuka, další potřebné v Cholmovci a okolí, anebo zapomenuté služebníky v romských sborech okolo Mukačeva - zvláště pastora Šoni Horvátha, či náklady spojené s mou prací na Ukrajině, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti

ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,

variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci

variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci

variabilní symbol 450 - Pavel Faul

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail: office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

Pro platby ze zahraničí je nejlevnější možností využít platební bránu PayPal z webových stránek NFKMS (www.nfkms.cz). V odstavci "Kategorie" klikněte na "Pavel Faul" a pak na symbol "PayPal Donate" u příslušného projektu, který chcete podpořit.

Můžete použít i klasický bankovní převod, pak ale obě strany zaplatí mnohem vyšší bankovní poplatky.

V tom případě použijte **IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **350 - Pomoc v Cholmovci, 400 - Zapomenutí služebníci**

a nebo 450 – Pavel Faul. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Pavel Faul – Křesťanský sbor Domažlice, z.s.